

Megjelenik minden
vasárnap.Szerkesztői iroda
és
kiadó-hivatalGranátos utca 1. sz.
III. emelet, 12-dik ajtó.A lap szellemi részét illető
közlemények a szerkesztő-
séghez intézendők.

POSTA-KÖZLÖNY

ELSŐ MAGYAR POSTAI SZAKLAP,

a magyar-, horvát- és szlavonországi postamesterek egyesületének és a magyar postahivatalbeliek
segély- és gyámegyletének organuma.

Előfizetési ár:

Egész évre 7 frt —
Fél évre 3 „ 50
Negyed évre 1 „ 80

Egy szám 15 kr.

Kéziratok nem küldet-
nek vissza.A megbízások, megrendelések
Tiller Mór és testvére czíme alatt
küldendők.

Felelős szerkesztő: JOANOVICH GYÖRGY.

Társ-szerkesztő: PAULAY J. ZS.

Főmunkatárs: TAKÁTSY JÓZSEF.

Egyesületi ügyek.

A soproni postaigazgatósági kerületben
eddig a következő tagtársak nyertek szava-
zatokat:Kugyerai Márton mohácsi . 4
Markhót József pápai . . . 2
Spránszky Sándor körmendi . 2
Németh Lajos marczali . . . 2Vajda Ferencz somogy-szobbi, Gruba-
novich Gyula karádi, Köhler János felső-
eőri, Dukesz Manó tapolezai és Szidnay
Antal sümegi postamester egy-egy szavaza-
tot. Mohács, 1877. április 24.Kugyerai Márton
ker. vál. elnök,A pozsonyi kerületben folytatódólagosan
a következő tagtársakra szavaztak:Klemm Béla körmöczbányai . 16
Vladár József ó-stubnyai . . 8
Boleman János lévai . . . 4
Kiss Jenő privigyei . . . 4Nécsey József verebélyi 2, Kopcsányi
Pál vág-besztercei 2, Fekete János érsekújvá-
ri 2, Nemák János trencsényi 2, Bojkovszky
Ferencz sasvári 2, Mayer Károly szakolezai
2, Hofman Sándor kőpataki 2, Petsner
János 1. sz. miklósi, Bittsanszky Antal zsol-
nai, Lichtenstein Samu luki, Korontali Fe-
rencz szenitzi, Bárány Mednyanszky rakoviczi,
Damböck József t. sz. mártoni és Han-
zély József znyóvárallyai, postamester 1—1
szavazatot.Ez alkalommal örövendve tudatom, hogy
maig már 11 új tagtárs — ezen kerületből
— küldte be hozzám a tagsági nyilatko-
zatot!

Körmöczbánya, 1877. április hó 26.

Klemm Béla
ker. választó elnök.A kassai kerületben eddig a következő
tagtársak nyertek szavazatot:Paulay Zsigmond bátyui . . 22
Scholcz Ferencz vendégi . . 20
Paulay Mór ungvári . . . 15
Höffer Antal marm. szigeti . 10
Belius György gálszécsi . . 9
Gulácsy Egyed szobránczi . 6
Major Alajos rozsnyói . . . 5
Szenkoszky Rezső beregszászi 5
Nyulász Farkas Jozefa forrói. 5
Gulácsy Ignác nagy-mihályi 3Kniezner Károly 2, Rác Bertalan 2,
Svarcz Ignác, Nandrassy Gusztáv, Schulez
Flóris, Dörfel Aurel, Marzsó Pál, Karácsonyi
Bódog, Bloksay Ferencz, Kubovics Gáspár,
Paulus Károly, Esztel József és Keresztes
József postamester egy-egy szavazatot.

Ungvár, 1877. április 26.

Paulay Mór,
ker. vál. elnök.

Bontsuk ki a zászlót, nehogy késő legyen!

Kardom oly rég nyugodott hüvelyében, hogy
azt a rozsdá miatt vajmi nehezen bírom kihuzni,
pedig sikra kell lépnem, nem bírok ellentállani,
hogy a decentralizáció eszme harcában részt ne
vegyek.Figyelemmel olvastam Debert cikkeit, me-
lyeket a decentralizáció mellett irt, igaz, hogy jó
teriműiek voltak, de éppen semmit sem bizonyi-
tók, engem nem birt azokkal meggyőzni, de ugy
hiszem mást sem.Megvallom, eddig azért nem emeltem szót,
nehogy azt tegye fel rólam bár ki is, hogy pro-
gramot akarok adni a választóknak, ez nézetem
szerint kortes fogás lett volna, — de most mire
nyilatkozatom napvilágot fog látni, a szavazatok be-
lesznek fejezve, és így nem tehetek magamra szem-
re hanyást.Decentralizálni akarni addig, mig centrali-
zálna sem vagyunk, nevetségesnek tartom. — Vagy
azt hiszi Debert ur, hogy mindenki oly buzgó pár-
tolója az egyesületnek mint ő?Közömbösök a postamesterek minden iránt,
(tisztelt a kivételeknek) nem járatnak szaklapot,
és ha előfizetnek is reá, lusták elolvasni.Én azt már igen sok helyen tapasztaltam,
hogy a lapokról a czimszalag sem volt levéve, mig
más helyen elolvasás előtt már is csomagolási czé-
lokra használta fel a postamester.Azt mondja valaki, ez csak kivételes eset,
fájdalom nem, tiz eset között nyolczszor jöttem
azon meggyőződésre, hogy a postamesterek nem
bibelődnek a postairodalommal, nem a postai moz-
galmakkal, csak a kész sült galambot várják mit
Speksalat.Sokszor volt reá eset, hogy egyes kartársak
kérdésemre: „tagjai e az országos egyesületnek?”
azt felelték: „igen,” és végre szóról szóra kisült,
hogy azt se tudták, valjon külön egyesület-e ez, a
postahivatalbeliek segélyegyletétől, melynek való-
ban tagjai.Ugy évek előtt, valamint most is több kartár-
sat felszólítottam és buzdítottam az egyesület pár-
tolására, és a szavazás, és tagdíj beküldésére, nem
egy, de hat levélileg kérdést intéztam hozzám: mi
a májusi gyűlésnek programja? és mit várhatnak,
minő kedvező eredményt?A postamesterek tagadhatatlan igen igénybe
vannak véve a postaszolgálat által, és éppen azért
nem érnek rá az évben többször gyűléseket tartani,
mert ezt bizonyítja az is, hogy még szavazni
ezen egy nagy gyűlésre se igen érnek rá. —
Továbbá a gyűlésezések költséggel vannak egy-
bekötve, vagy kívánhatjuk-e azt, hogy 2000 kar-
társ közül 500 buzgólkodjék, költse saját pénz-
tét, és a vívmányban egyenlően részesüljön min-
denki?Nem pártoltam a decentralizációt, és nem pár-
tolom most se, mert én azt kivihetetlennek tartom,
csak is a nagy fáradsággal összehozott zömnek
széjjel forgácsolását látom benne, és elhiszem, hogy
némely vidéken czélt érnének vele, de ismét más
vidékeken nem csak hogy eredményt nem bírnának
felmutatni, de az egyesület, értem az anya egyesü-
let eszméje is egészen elhanyagoltatnék, és rövid
2—3 év múlva ott lennénk, a hol kezdetünk volt.Én azt igen jól tudom, mert a ki vissza akar
emlékezni néhány évekre, meggyőződhetik arról,hogy az egyesülés, illetőleg a postamesteri értekez-
letek az én kezdeményezésem folytán jöttek létre,
tagadhatatlan hogy azt teljes erejéből párfogolása
alá vette a „Posta-Közlöny” szerkesztője, és igen
nagy fáradságba került ezen valóban kiskoru szü-
löttet életre hozni, most pedig valami szörny-
szülötttel akarjuk helyettesíteni?Igen sokat tudnék, és igen alapos okokat fel-
hozni a decentralizáció ellen, de talán falra hányt
borsóként vissza peregnének érveléseim, a kinek
tele van a feje decentralistikus eszmékkel, azt meg-
győzni vajmi nehéz, a ki pedig nem barátja a de-
centralizációnak, azt úgy hiszem se Debert, se
Liszky kartársak nem nyerték meg eddig írott
cikkeikkel.De mit is akarnak a fiók egyletek végezni,
határozni, és az anya egyesületnek előterjeszteni?
mi hatásköre van az anya egyesületnek? mert
egyesület képviseli az összes posta-
mesteri kart hatóságok előtt, és mint
ilyen személyesen, vagy írásban ké-
relmet adhat be a felségéhez, a keres-
kedelmi miniszteriumhoz, az ország-
gyűléshez, — bővitheti egyesületét
betegsegélyező és takarékos egyletté, —
erre ugy hiszem nem kell decentralizáció, sőt inkább
minél szorosabb kapocs, minél inkább a centra-
lizáció.Én tisztelem a más meggyőződését, de nem
kérek belőle egy csipetnyit sem. A képviselő vá-
lasztásokra eo ipso kell decentralisatio, mert
az országgyűlés is oda haza, saját megyéjében
választja képviselőit, mégis Budapesten ülnek egy-
be, ez a hasonlata tehát Debert kartársnak nagyon
sántikál.**!!Éljen a centralizáció!!**

Scholtz Ferencz vendégi pm.

Budapest, 27/4. 1877.

Az „Oesterr. Ung. Post” legutóbbi számában
a következő levelet találjuk, melyet a tisztelt olva-
sóinkkal van szerencsénk szó szerint közölni:Mint Ön a magyar postai szaklapból kivehet-
te, a választások, az ez idei postamesteri gyűlésre
nézve már megkezdődtek. Az ez idei konferentia ér-
dekes lesz, mert szóba fog kerülni, hogy a „POSTA-
KÖZLÖNY” „klikje,” magyarul czimborasága, üzze
e továbbá is könnyelmű játékát a „magyar-, horvát-
és szlavonországi postamesteri egyesülettel.” Két
év óta bizonyították, hogy csak is a decentralizá-
ció által lehet ez egyesületbe tartós életet önteni.
Joanovich testőrei a helyett hogy belátnók, vakon
dolgoznak ezen legszebb reményekre jogosult egye-
sület lassú szétrombolásán, táplálják az apathiát
és anélkül, hogy a mindinkább kiterjedő tespedést
hirdető hangokra hallgatnának, hivatva érzik ma-
gukat a postamesterek „vezérét” hiven követni.Tudom, hogy csak különvált önérdék van a
játékban, és hogy a postamesterek és kiadók tév-
utra vezetése által igen nagyon van segítve; tudom,
hogy az volt a cél, miszerint a nevezett pályatár-
sak erkölcsi és gondolkodási képessége megsemmi-
sítették, hogy ezáltal könnyebben lehessen a za-
varosban halászni, s mert ezt mind alaposan tudom,
a postamesteri mozgalmak a különböző szinpadí
dolgozatról a mennyire lehet részletesen tudósítom
az Ön olvasóit.A magyarországi nem állami postahivatalbe-
liek közötti kapacitásoknak elismert postamesterek
Jul. Liszkay, L. Szepesi és G. Debert, a

POSTAI-HETILAP-ban néhány hét előtt a legmelegebben, a legjobb szándékkal hozták nyilvánosságra szelleműs reformindítványukat a postamasteri egyesület decentralizációjára nézve. Liszkay az igazgató tanácsos, vagyis pénztárnoka az egyesületnek e reformokat írásbelileg beterjesztette az összeült igazgató választmányának. A decentralizáció fölött végleg s azt hiszem kedvezően határoztak volna, ha a „Posta-Közlöny“ felelős szerkesztője s a postamesterek vezére egy ügyes sakkonást nem alkalmazott volna; így az egész decentralizációs kérdés elodáztatott.

És ha kérdelem, hogy jut egy a postamesterektől egészen távol álló ember ahhoz, hogy ő vezesse a szót; akkor azt hiszem, hogy illően jellemeztem a postamesterek vezérének föltolakodását. Ezen cselszövényes játék természetesen könnyen volt kivibető, a jeles vezér valószínű „szerkesztői“ kereskedést üz. Paulay, bátyúi postamester úr, jeles postamasteri erők által támogatva egy kitűnő postai hetilapot „REFORM“ czime alatt akart kiadni. A program az összes postahivataloknak megküldetett. Tekintettel azonban arra, hogy Magyarországon négy hasonló organum létezik, (?) részvét hiányában nem adhatott ki. Minthogy azonban a „Posta-Közlöny“ nem tudta, hogy a „Reform“ nem is jelenhet meg, annyira megijedt Joanovich ur, hogy a „Reform“ kiadójával szövetségbe lépett, és tervének elejtését 80 frtnyi készpénzzel jutalmazta meg.*) Valamint Joanovich úr a „decentralizáció“ szó hallatára megijed, miként azt a „POST-ZEITUNG“ legutolsó számában igen pompásan hangsúlyozza, ép oly szívósan mutatja magát ott, hol a postamesterek férfias szava megszólal. És mért? A saját „én“ van kockán s innen van félme és szívóssága.

A decentralizációval a „Posta-Közlöny“ existenciája van kockára téve, mert a fiók egyletek, könnyen más szakközlönyt választanának maguknak érdekeik képviseltetésére.

Tehát mindez az oka, a miért a decentralizáció ellen agítálnak és fondorkodnak. Hogy azonban nagyobb eredménnyel fondorkodhassanak, ama „nehéz“ panaszt emelik, ami különben igen nevetésges, hogy a decentralizáció által a postamesterek vagyis egyesületi tagok germanizáltak.

Ezuttal majd ki fog világítani, miféle véleményben vannak a magyar postamesterek. Erősen dolgoznak a decentralizáció mellett, és ha a konferencia tagjainak többsége a decentralistákból fog állani, akkor az egyleti ügyek üdvös jövő elé

*) Nem igaz

(Szerk.)

néznek. Ellenkező esetben ama bizonyítékot fogjuk magunk előtt látni, hogy az egyesületi tagok föl nem utaznak, és hogy jámbor óhaj maradt csupán a járszalag alóli menekülés.

Mért ne vezethetné a postamestereket Joanovich továbbá is járszalagon?

Igy állnak a dolgok Magyarországon!

Sajnos, hanem való!

B—.

* * *

Tehát nem csak a fővárosban megjelenő német postai lap, hanem a bécsi és berlini postai szaklapok is utóbbi időben karöltve igen élénken és kirívó módon foglalkoznak a magyar postamesterek egyesületének decentralizációjával, és minden követ megmozgatnak, hogy ebbeli kívánságuk és forró óhajuk a legközelebb tartandó közgyűlésen teljesüljön. Szereplési vágy és az idegen nyelv érdeke miatt felakarják áldozni a testület barátságos együttlétét; megirigyelték a postai magyar elem 10 évi fokozatos fejlődését és a magyar társadalom terén tanúsított biztos haladását.

Egyesületünk nemes czéljai közé tartozik, a magyar culturának fejlesztése és postaintézetünk magyarosodása. Ez pedig csupán a centralizációval érhető el, mivel csak úgy jöhet a testületben a magyar elem mindenkor túlsúlya.

Azon argumentum, hogy a postamesterek anyagi érdeke javulása, csak a decentralizációval érhető el, a szó teljes értelmében hamis, mivel a kérvény vagy memorandum, melyben a jelenlegi helyzet tarthatatlansága híven lenne ecsetelve, postai uton minden postamester és kezelő által aláírható.

Ha tehát a kormány a kérdéses beadványt azért fogja tagadólag visszautasítani, mivel az szétzörve aláíratott, akkor azt okvetlenül azon esetben is meg fogja tenni, ha a kérvényt vidéken több helyen összegyűlt postamesterek aláírják. A postamesterek és kezelők seregei 10 éven át minden telhető és kigondolható alakban lettek megvitatva és orvoslás végett a kormánynak és a képviselőháznak rendszeresen küldöttésként átadva, s ha ezt a testület nem teszi, ma még sokkal rosszabb viszonyok közt tengődik.

12 évi fáradságos működésem után, Debrecen és néhány társammal vádolgat, hogy az egyesület decentralizációját csupán saját érdekem előmozdítása czéljából nem engedem, s hogy ez a postamesterek és kezelők anyagi és szellemi érdekei fejlődését nagyban gátolja. Legyen az ő hitük szerint, s ha többen a magyar postamesterek közül is azt hiszik,

nam küldetni akarom, nem a Veni-dsami vezérigazgatóságnál kell jelentkeznem, hanem ennek mellékpóstájánál, Galatában, a „Succursale“-ban, mondá a mélt. török, minthogy én a Grand rue de Perában a postaszállodában lakom, és a levelek oda mennének. Tehát Galatában tettem meghagyásmat, a rue Mertevaniban. Ezzel meg nem elégedtem, hanem elmentem a német postahivatalba, mely szintén Galatában egy igen szűk, meredek utcában, — és az osztrák postahivatalba, mely fönt Peráa Tom-tom utcában van. Minthogy Francia-, Angol-, Orosz- és Görögországból semmi várni való nem volt, itteni látogatásomat tehát abba hagytam. A német s az osztrák postahivatalnál meghagytam, hogy leveleimet Stambulban a központi vaspályaudvarban levő német pályahivatalnak és barátomnak adják át, ki megígérte, hogy a lehetőséghez képest utánnam küldendi leveleimet. Erre elutaztam. A ruméliai vaspálya utolsó állomására visszatérve a török postahivatal után kérdezősködtem. Nehéz volt azt megtalálni; de végre mégis ráakadtam.

Egy nyílt csarnokba léptünk. Ott ült a földön egy tiszteletreméltó aggyastyán hosszú, fehér, kétfelé álló telj-szakállal, látszólag nem volt egyébbel elfoglalva, mint a csibukkal. Vezetőm előadta neki kérelmemet, hogy frank efendije, ezen és ezen név alatt leveleket vár itt Stambulból. A tiszteletreméltó, ki eddig jelenlétéről nem látszott tudomást venni, erre jóindulattal kegyes pillantást vetett

akkor e dolgon könnyen lehet segíteni. A legközelebbi gyűlésen válasszanak más lapot hivatalos organumul, a Posta-Közlönyre pedig ne fizessenek elő, részemről csak azt kérem, hogy a centralizált egy-lethez szívósan és kitartóan ragaszkodjanak, mert ki nemzetiségét, hazáját és nyelvét megveti, s az által min'egy nemzeti érzületét s annak fejlődését tagadja meg, — ez magára lemoshatlan bélyeget üt. Nyelvében él a magyar nemzet és vele együtt a magyar postaszat, nem pedig a bel- és külföldi Post-Zeitungen hasábjain.

Joanovich György.

A magyar-, horvát-szlavonországi postamesterek egyesületi tagjainak és pénztárának 4-dik kimutatása 1877-re.

a) Tagdíjakat fizettek:

Algyógy, Bányai Lajos, pmester.
Ajka, Trshtyenszky Kálmán pmester.
Alesuth, Zágler Károly pmester.
Adony, Faragó Antal pmester.
Alvincz, Nagy Pál pmester.
Apathin, Radoychych Ignác pmester.
Abrudbánya, Molnár Ferenc pmester.
Aphida, Csergedy János pmester.
Almás (Torna), Lovász Imre pmester.
Ákos, Veres Ferenc pmester.
Budapest-Ferencváros, Rau József pmester.
Budapest-Ferencváros, Lukasz József pk.
Budapest-Kőbánya, Zofahl András pm.
Baranya-Baán, Purman Károly pmester.
Baranya-Sellye, Szűcs Károly pmester.
Bakabánya, Holuby Vilmos pmester.
Bath, Skala József pmester.
Bács, Oltványi György pmester.
Baja, Schumacher Frigyes pmester.
Bézdán, Fleckenstein János pmester.
Barszt. Kereszt, Snirer Rezső pmester.
Battonya, Králicz Géza pmester.
Bethlen, Pinczés István pmester.
Békés-Csaba, Omaszta Gusztáv pmester.
Baróth, Gergely Ferenc pmester.
Bikszád, Kubányi József pmester.
Bánóc, Gulácsy Valér pmester.
Böszörmény (Hajdu), Lányi Márton pm.
Besztercze, Novák Lajos pmester.
Besztercze, Heidel Mihály pkezelő.
Besztercze, Wester Gusztáv pkezelő.
Besztercze, Néhay Lipót pkezelő.
Bereczk, Gábor Imre pmester.
Bustyaháza, Balogh György pmester.
Bulkesz, Grubi József pmester.

Tárca.

A török postai viszonyok.

1875. évi augusztusban történt. Egy török vidéki városban voltam és hazámból leveleket vártam. Konstantinápolyba voltak czimezve és innen utánnam lettek volna küldendők. Midőn Stambulból elutaztam, az nap az ottoman császári vezérpostagazgatáshoz mentem. Ez Stambulban van, e kosmopolita óriás-város török részében, az új mecsetek kerületében, mely törökül „Veni-dsami“-nak nevezetik. Nyílt csarnokokat találunk itt sok irnokokkal. A bemenetet könnyen megtalálhatni, mert senki se állja el az utat; csak ama szőnyeget kell egy kissé félrehúzni, melyek az ajtók nyílásait elfedik s azonnal a kívánt helyen vagyunk. A mily könnyű a bemenet, annál nehezebb az igazi emberre találni, és ha megtaláltuk, nehéz tőle felvilágosítást nyerni. Végre én is megtaláltam az igazit. A török nyelven kívül a görögöt és a francziát is birta. A török görög azon egyén előtt érthetetlen, ki e nyelvet Xenophon vagy Thucydidesből tanulta; a török franczia pedig nehéz. E postahivatalnoktól sikerült felvilágosítást nyernem. Ő, a vörös feztől eltekintve, melyet itt nem csak a török, hanem az egész világ visel, európai műveltséggel bírt, és engem arról világosított föl, hogy ha én a török postával érkező leveleimet a vidékre után-

ram s anélkül, hogy ülőhelyzetét megváltoztatta volna, háromszor meghajlítá felső testét s kezét illetőleg tenyerét háromszor simítá végig homlokán. Én e köszöntést ugyanazon ünnepélyességgel állva viszonztam. Aztán hátranyúlt a tiszteletreméltó s egy levelekkel telt mosó kosarat vont elő. „Istefendim,“ mondá, és pedig ugyan azon jóakaró leereszkedéssel. Vezető olaszul átfordítá e szavakat: „Ecco signor,“ ime, uram. Be kell vallanom, hogy e levelekkel telt kosárral szemben némi zavarba jöttem. Megkérdezém tehát török vezetőmet. Ez oda magyarázta a dolgot, hogy a szó-fukar, tiszteletreméltó aggyastyán nem volt más mint a postamester úr, és hogy a kosár elémbe adásával fölszólított, hogy a bennfoglalt levélkészletből tetszés szerint választhatok magamnak.

„De Ali,“ mondám, „ez ugyan csak nem lehet. Én ezen ezer idegen levél között, melyek tán évről évre fölszaporodtak, nem kotorázhatok?“

„Miért nem, uram? Ha a postamester így akarja! Ő felel érte. Nem te. Mit is tehet mást a jó postamester? Azt véled tán, hogy ő az összes keleti nyelveket érti, a görög és román, a szerb és bolgár, az albán és arnaut, a tatár és cserkesz, az arméniai és persa, a spanyol zsidó, és cigány, a héber és az arab nyelv nem oly könnyű! Ezenkívül beszéli még az összes frank nyelveket, vagy a mi még nehezebb, írni is tudjon? Ha most szülőföldről a távoli északról csakugyan volna itt egy levél számodra, porosz czimzését a török postamester csak

Csik-Szereda, Lázár Domokos pmester.
Csépa, Kovács Albert pmester.
Czegléd-város, Grimm Pál pmester.
Csökmő, Zokoly János pmester.
Csáki-Gorbó, Holczér Ignác pmester.
Csicsó-Keresztur, Torma Károly pm.
Czibakháza, Pinthér János pmester.
Duna-Pataj, Püspök János pmester.
Dömsöd, Horváth József pmester.
Dunaszt. György, Segesvári Gedeon pm.
Dicső Szt. Márton, Liebl József pmester.
Dobsina, Gömöri Károly pmester.
Dautova, Leszich Gyula pmester.
Dettva, Laszovszky János pmester.
Duna-Vecse, Varga Soma pmester.
Erdő Szt. György, Veress László pm.
Esztergom-Nána, Kecskeméti Csapó J. pm.
Felső-Bánya, Csász István pmester.
Felső-Dabas, Szucsánszky Gyula pmester.
Felső-Ireg, Jenvay Kálmán pmester.
Féltorony, Puchtinger József pmester.
Füle, Markus László pmester.
Filipova, Scherer Menyhért pmester.
Fertő Szt. Miklós, Boros Mari pkezelő.
Fegyvernek, Kudelka József pmester.
Fegyvernek, Ricz József pkezelő.
Forró, Nyulász Jozefa pkezelő.
Gyanafalva, Dax András pmeser.
Gács, Thomka Ede pmester.
Gyertyámos, Krizánics Miklós pmester.
Gyarmata, Karácson Sándor pmester.
Göncz, Schwarcz Ignác pmester.
Galánta, Simonchich József pmester.
Horgospatak, Buzesko Sándor pm.
Héjasfalva, Tiller József pmester.
Heves, Mikola Károly pmester.
Hátszeg, Brazovay Lajos pmester.
Halas, Székér Sándor pmester.
Jankovác, Madzinyi János pm.
Jász-Apáthi, Szmethanovics Gusztáv pm.
Kisúcsa-Ujhely, Cselkő Béla pmester.
Korpona, Eisert Pál pmester.
Kömlőd, Varga Károly pmester.
Kisbér, Rankl Albin pmester.
Keszthely-város, Geyschlager József pm.
Kis-Pereg, Kapsi István pmester.
Kis-Terence, Hütter Károly pkezelő.
Kunágot, Zachariás Józsefné pmő.
Karád, Grubanovich Gyula pmester.
Kölesd, Cseri István pmester.
Kőpatak, Hoffman Sándor pm.
Kevermes, Tóth Károly pmester.
Kézdi-Vásárhely, Tóth Samu pm.

Kuczura, Janoki István pm.
Kapolcs, Kuthy Lukács pmester.
Kristyor, Kristyori Árpád pm.
Krassova, Zsarkó József pmester.
Körmöczbánya, Laczkó Elek pkezelő.

(Folytatása következik.)

b) Pénztári kimutatás.

1) A legutóbbi közlés szerint . . .	193	frt	40	kr.
2) Ujabb befizetett tagilletékek	316	"	33	"
3) Adományokban	8	"	55	"
4) Postanaptárak után (a sorsjáték alapjára)	5	"	20	"
Összesen	523	frt	48	kr.

Promontor, 1877. április 23.

Liszkay Gyula egyll. pénztárnok.

A magyar tisztviselők országos egyesületéről.

Egy rövid idő óta fennálló s szép lendületnek örvendő egyesületet mutatok be e lap t. olvasóinak. Ez egyesület nem követ üzér célokat, nem azért áll fenn, hogy teherként nehezedjék tagjainak vállaira, hanem tisztán humanitárius feladatoknak igyekszik megfelelni, a miért is gyarapodásával együtt társadalmi tekintetben hízogot pótló tényezővé fogja előbb-utóbb kinőni magát.

A midőn 1867-ben a magyar hivatalok minden osztályában megkezdődött ama nagy purifikáció, mely megmentette az országot a gyűlöletes Bach-korszakbeli lovagoknak hazájukba még vissza nem vándorolt maradványától és a provisorium hőseitől, a magyar tisztviselői kar a társadalom legkülönbözőbb rétegeiből mintegy rögtönözve állott elő. Évek kellettek tehát, míg e különböző elemek közös gravitációs pontjukat felismerték és a tömörülés szükségét belátták. 1874-ben nyilvánult legelőször e törekvés egy tisztviselői egyesület alakulásában, amelynek célja egyrészt alkalmnyújtás volt társasköri eszmecserékre, továbbá a közművelődést előmozdító hasznos olvasmányok beszerezése, könyvtár-alapítás, felolvasások és jótekonny célú estélyek rendezése, másrészt különféle alapok létesítése az elszegényedett, szerencsétlen tisztársak és családjaik segélyezésére, a köz- és magán tisztviselők özvegyei s árvái ügyeinek felkarolása s általában emberbaráti cselekmények, s. a. t.

Alakulásakor a kezdet nehézségein kívül még azon alig leküzdhető körülménnyel is meg kellett ismerkednie, hogy t. i. három tisztviselői egylettel

kat el, és ha ezt nem teszik, hanyagságukért büntessenek meg. A frankok (nyugateurópaiak) számára kivételt lehetne tenni, mivel távoli országokból valók és szokásainkkal nem otthonosak.

Nem tudom, mit beszélt még nekem ezen jó ember. Világnézete természetesen rettenetesen távol volt a mieinktől és a posta iránt szerényebb követelményt tanusított, mint Nyugat-Európában már szokás.

Én nem határozhattam magamat el arra, hogy az elémbe állított kosárban turkáljak. Tekintettel arra, hogy ha leveleim volnának, azok csak az utolsó napokban jöhettek, tehát a chronologikus rend szerint fölül kellene lenniök, tehát arra szorítottam, hogy a felső rétegre vessek egy pillantást, mire átlátván, hogy számomra semmi sem érkezhett, lemondással tova mentem, természetesen nem anélkül, hogy a tiszteletre méltó agastyánt az ünneplés török szokás szerint nem üdvözöltem volna, ki azt leereszkedő nyájassággal viszonzotta, azonban ismét anélkül, hogy fölállt volna ülőhelyzetéből vagy csibukját félre tette volna, melynek öt láb hosszú édes illatu szára (Jasminfából) messze elnyult a földön, és melynek lapos vörös pipája alatt egy bádog szelencze állt, hogy ama szőnyeg még ne gyulladjon, mely a padló nélküli talajt elborítja.

(Folyt. és vége következik.)

állott szemben, melyek, jöllehet pénzügyi alapra voltak fektetve, még is az összes magyar tisztviselői kar erkölcsi képviselőiként szerettek szerepelni.

Igy tehát csak lassan fejlődött és erősödött az országos tisztviselői egyesület. Nagy hatással volt azonban fejlődésére ama tény, hogy 1876. évi május 1-én a „vasuti és gőzhajózási klub”, nevének fentartásával, vele egyesült. Ezáltal nem csak szaporította az egyesület tagjait — mi már magában véve is vívmánynak volt tekinthető, — hanem a jobbadán német nyelvű és szellemű egyület meghódította a magyar társadalomnak.*) Igy lett aztán az egyesületnek 1501 bel-, és 1097 kültagja.

Az egyesület érdemeinek elősorolását másra, nálamnál kevésbé érdekelt személyiségre bízom; mindazonáltal azt hiszem, nem követek el az egyesület körében elfoglalt titkári állomásom daczára szerénységet, ha különösen kiemelem, hogy mily lényeges befolyással volt az egyesület a hazai tisztviselők testületi szellemének fejlesztésére, e mellett pedig sok szerencsétlen tisztviselői árvát hálára kötelezett azáltal, hogy az ezek javára rendezett sorsjátékból 12,550 frt 76 kr. tiszta bevételt tudott eddigelé előteremteni. Már meg van választva amaz állandó bizottság, melynek faladata ez alapot évről évre gyarapítani s oly tőkév növesztetni, melynek kamatai majdan sok könnyűt fognak letörölni a tisztviselői árvák szeméiről. Dr. Pauler Tivadar, egyesületi elnök, tapintatos vezetése és a tisztviselői ügy iránt tanusított buzgalma elég biztosítékot nyújt arra, hogy a legszebb eredményekre lehessen számítani.

Mielőtt soraimat befejezném, kérem a t. szerkesztő urakat, hogy az általam röviden ismertetett egyesületnek új alapszabályait, melyeket közelebb hagyott jövő a belügyminiszter, lapjuk hasábjain közzétenni szíveskedjenek.

Borsényi Antal,

a magyar tisztviselők országos egyesületének titkára.

Levelezés.

Szin (Torna megye) 24/4. 1877.

Tekintetes szerkesztőség! A „Posta-Közlöny” 17. számában P. gör. szert. s. lelkész ur levelét átolvasva, azt szerény észrevétel nélkül nem hagyhatom, mivel általa sértve találok a hazai postamesternő és kiadónőket. P. ur szavai szerint óvakodni kell a nők alkalmazásától. S vajon miért? nem elismerést érdemel-e a nő, ha ezen nehéz viszonyok közepett magának tisztességes állást biztosít, s egész szorgalommal igyekszik hivatalának megfelelni? A lelkész ur szavai szerint a nő minden fáradság nélkül jut állásához s arra nem képes és azt fölfogni nem tudja; én ez ellen azt mondom, hogy a nő szorgalmas magán tanulmányozás által lehet postahivatalnoknő, annyival is inkább, mivel nem végzett gymnasiális osztályokat, de ha a postakezelést elsajátította, a vizgát letette, akkor föl tudja fogni és képes hivatalát erélyesen vezetni.

Én mint leány reflektálok ama kérdéses cikkre; tekintsünk vissza, nem voltak-e férje hagyott nők még mielőtt postahivataloknál alkalmazva lettek? ki csábitotta, ki rabolta el azokat? — Meg kellene ismerkednünk P. . . . gör. szert. s. lelkész ur családi életével s meg tudnók, hogy csakugyan a posta csábitotta-e el nejét.

Janthó Hermína,
m. kir. postakezelőnő.

N.-Szt.-Péter 21/4. 1877.

Tekintetes szerkesztőség! Örömmel olvastam Margittay György kartársamnak felszólítását a lapok 16. számában. Engedjék meg pályatársaim ezen valóban lelkes felbuzdításáért többek nevében köszönetet nyilvánítani. Ez azon elv, mely nálunk eddig hiányzott. Sokat sopánkodtunk, sokat túrtunk, másoktól vártuk helyzetünk javítását, de ezen elvet: „s a j a t e r ö n k b ő l” még nem hangoztattuk. Célom az elkészítendő tervben mitsem módosítani, ha keveset vivunk is ki magunknak, ahöz képest, a mivel birunk, mindig sokat nyerünk.

*) Ugyan mit szól ehhez Debert.

nem olvashatja el, nem küldheti leveledet utánad, nem tudja hogy ki vagy, hol lakol, itt vagy ott vagy-e? Lásd ezek az emberek, kik itt a városban laknak, például a dohány és selyembogarítóásokkal kereskedők mindannyian tudják, hogy mely napon és órában érkezik meg a posta. Ekkor ide jönnek és mindjárt megkapják leveleiket. Hát mit kellene a többi levelekkel tenni, melyekre senki sem várakozik? Ezek tehát a kosárba dobhatnak. Egy se megy veszendőbe. A postamester a becsületesség példája. Igaz ugyan, hogy nagyon sok levél fekszik kosárban; hanem az ő hibája volna-e ez? Oka mégis abban rejlik, hogy több levél érkezik, mint a mennyit itten átvesznek. Mit tehet erről a postamester? És ha a kosárban sok régi levél fekszik, ki ennek az oka? Csak a hanyag emberek, kik azokat el nem vitték. Mi osmanlik értük megyünk. Mi egy darab papírt sem hagyunk elveszni. Allah neve rajta állhatna, és ezen szent nevet nem szabad elhagynunk. Ha kevés törököt látsz ide jönni, az csak abban találja indokát, hogy közülünk legtöbbben bizonyosak abban, hogy nem kapnak leveleket, és hogy értesítéseinket a tatárposták szóbelileg eszközlik. Ezen tatárposták a frankok és rajáhk számára írott leveleket hoznak, nekünk szóbeli híreket; és ha nekünk valami fontos mondani valónk van, inkább magunk lóra ülünk és a tatárpostával lovagolunk, hogy barátainkkal szóbelileg közöljük. Tehát nem a mi hibánk. A rajáhk meg kellene parancsolni, hogy ha leveleket íratnak maguknak, hozassák azó-

Részemről első akarok lenni Margittay zászlója alatt, s azon óhajomat fejezem ki, hogy ne legyen az utolsó. Csoportosuljunk mennél többen, mert a többség győz, írjuk fel zászlónkra ezen jelszavát: „Saját erőnkön”, s hiszem, hogy győzni fogunk.

Remélem mindazon kartársak, kiknek jövőnk szívükön fekszik, így gondolkoznak, mint én, s azért ismét felkiáltok, kérve, ne lankadjunk, ne rettentsem semmi vissza, mennél előbb annál jobb!

Malcsiner Sándor,
m. k. postakezelő.

M. Berény 25/4. 1877.

A képviselők választása küszöbén állunk, és mégis így nagy közönyt kell tapasztalnunk. Ha nem tudnám és nem ismerném a helyzetet, bizony azon gondolatra jönnék, hogy a postamesteri testület az, mely brillians helyzeténél fogva nem szorul tömörülésre, s különben is igen jó dolga lévén, minek neki azzal az eszmével foglalkozni, hogy egyesületet alakítson, vagy a már megalakított egyesület teendőjét körvonalozza, hogy miként igyekezzék tulajdonképpen a jelen állapotot megváltoztatni. Mondom, hogy ha e közönyt látjuk és tapasztaljuk a választás körül, önkénytelenül fel kell sóhajtanunk s azt mondani, hogy e testület jobb sorsra nem érdemes, mert hisz saját ügyével sem kíván, vagy nem akar foglalkozni, tehát önmagát sem szereti.

Ne várjuk tehát kedves kartársak a sült galambot, hanem igyekezzünk saját ügyeink rendezéséről alkotmányos polgárokhoz illő módon gondoskodni.

Azért tehát kérve kérem Önöket, rázzák le eme közönyt, s kezdjék meg a választási mozgalmakat kerületenként, s küldjék mielőbb a választási elnökökhöz a szavazási lapokat.

Horváth János,
m. k. postamester.

Szegszárd, 24/4. 1877.

A postamesteri egyesület decentralizációjára érdekében megindított eszmecserék és vélemények szerint t. kartársaim megnyugtatóan, kik a jövő gyűlésre bizalmukkal szerencsétlenné óhajtanak, szükségessé látom kinyilvánítani, hogy miként eddig a decentralizáció ellen voltam, úgy ezután is mindenkor ez ellen fogok tehetségem szerint működni, mert az úgy is ívajudó egyesületünk szétmúlását érné el a decentralizáció. Ennek bővebb fejtegetésébe jelenleg nem bocsátkozom.

Végre minthogy már háromszor voltam szerencsés t. kartársaimat bizalmuk folytán a budapesti gyűlésen képviselni, kijelentem, hogy megválasztásom esetében csak úgy fogadom el tiszteletet, ha velem e tárgyban egyetértenek. Maradtam tisztelő kartársuk

Zarubay Ferencz,
m. k. postamester.

Vegyes közlemények.

— **Egyesületi ügyek.** A kerületi képviselők megválasztására eddig beadott, és a „Posta-Közöny” 17. számában közölt szavazatok csekély számából következtetve azt kell hinnem, miszerint igen tisztelt pályatársaim semmit, vagy igen keveset törődnek egyesületünknek legközelebb megtartandó közgyűlésével, e fölötti bámulatom, sajnálkozásomnak őszinte kifejezése mellett tudatom a kartársakkal, hogy a szavazó lapok beadhatásának határidejét jövő május hó 12-ig meghosszabítom, felkérem egyuttal tisztelt kartársaimat, hogy saját jól felfogott érdekek szempontjából egyesületünket támogatni, szavazatukat a vál. elnökökhöz, a f. évre járó 1 f. 50 kr. tagsági díjakat pedig Liskay Gyula egyesületi pénztárukhöz hova előbb beküldeni sziveskedjenek.

Szarvas, 1877. április 26.

Pokomándy Sándor egyll. elnök.

— **A postai segély és grámegylet elnöksége** a mérsékelt vasuti menetjegyek kiadására nézve ez idén nem tett intézkedést, mivel a pünkösdi ünnepek alatt, az összes hazai vasutakon mérsékelt

díj mellett lehet a fővárosba felrándulni. A jegyek 6 napig érvényesek.

HIRHARANG. — Az egész világnak táviratilag tudatják, hogy Pilat C. a román posta és távirat főigazgatójával nevezetett ki. — **Jász-Ápáthiból** írják, hogy azon a vidéken a folytonos esőzés miatt a közlekedés szünetel s a posta ügygyelbajjal lóháton közlekedik. — **Genfben** a „Post-Zeitung” mintájára legközelebb új lap fog megindulni „Journal des Aveugles” cím alatt. A lap szerkesztője vak, a segédszerkesztők, szedők és nyomók, szóval az egész személyzet szintén mind vak. Meglehet, hogy az olvasói is azok lesznek, senki más. — **Ujdonságul** beillik az is, hogy a napokban Deésről egy 38 krczáros távirati utalvány érkezett Budapestre, melyért a feladó 70 kr. szállítási díjat fizetett. — **Mozgósítás** esetén nagy hivatalnokszükségnek nézhetünk elébe, mivel a belügyminiszterium a fővárosnál alkalmazott 80 hadköteles tisztviselő közül még 8-at sem talált a hadszolgálat alól felmenthetőnek — **Baranyamegyében** a közbiztonság oly szomorú lábon áll, hogy az ember nem biztos, hogy este lefeküdvén, reggelig nem-e a zsványok küldik más világra. — **A tisztviselők** országos egylete sorsjátékának tiszta jövedelme 10,796 f. 46 kr. — **A galiziai** postamesterok évi közgyűlése f. évi május 6-án Lembergben a városi tanácssteremben fog megtartatni,

Szerkesztői sürgöny.

Földes, Petrozsény, Lippa, Alcsúth, Moravicz. A postanaptárt keresztkötés alatt elküldöttük.

Nyiregyháza. Igen szívesen szolgáltunk.

Szécsény, Ó-Kanizsa, H. Nagy-Kőrös. Levelet irtunk.

Paks. Lapunk reklamált számaint postára adtuk, a többire nézve csak szóval fogunk értekezni.

Promontor. Most már beláthatja a concurrentia nemes célját, míg a németek sorakoznak addig a magyarok hajba kapnak és holmi csekélységért meghasonlanak.

Mohács. 17 élő ember aláírásával közöltük a bizonyítékot, s ki annak morális következményeit elismerni nem akarja, az valóban botrányt követ el a tisztességes társadalom ellen. A brüderok valóságos második mohácsi csatát akarnak előidézni.

Pályázatok postamesteri állomásra.

1. Balázsfalván (Alsó-Fehérm.) 500 f. tiszti fizetés, 70 f. irodai és 600 f. szállítási átalány. Postaig. Nagy-Szeben.

2. Beszterczén (Beszterce-Naszodm.) 1125 f. tiszti fizetés, 152 f. 50 kr. irodai átalány és a személyszállító kocsi posta járatok szabályszerű hajtó és ostorpenze. Postaig. Nagy-Szeben.

Pályázatok postakezelői állomásra.

1. Török-Becsén a postakidói állomás 240 f. évi fizetés, ágyamemű és mosáson kívül teljes ellátás mellett betöltendő. Szakképzett és jó bizonyítványokkal ellátott postakezelő urak, ebbeli kérvényeiket Bauer György kir. postamesterhez Török-Becsére intézzék. Biztosítékkal rendelkezők előnyben részesülnek.

A „postamester” című folyó évi naptárából körülbelül még 140 példánnyal szolgálhatunk és példányát 40 kr. leszállított áron adjuk. E naptárak a legközelebb tartandó kerületi képviselők választásánál igen jó szolgálatot tehetnek, és az ezek után befolyandó egész összeget a magyar postamesterok egyesülete által rendező nyere-mény-sorsjáték költségeire felajánljuk. Ebbeli megrendelések Liskay Gyula egyesületi pénztárának urhoz Promontorra küldendők.

Tiller Mór és testvére

a nméltós. keresk. m. kir. miniszterium által megbízott szállítóinknál.

Budapest, országút, Károly lakatya épületében a következő tárgyak utánvét mellett rendelhetők meg.

1 postatizszi vagy postatizszi arany-zsinóros finom zubony 13 f. 80 krtól 15 f. 80 krig	
1 ezüst zsinóros pedig 12 f. 20 krtól	14 f. 25 krig
1 finom szürkepantaló 8-10-ig.	—
1 a legfinomabb fajtából 11-12	—
1 téli köpeny 24 f. 80 krtól	38 —
1 esőköpeny csuklával 10 f. 12	—
1 sapka, valódi 1/2 arany	—
1 zsinór és rózsával	3 — 70
1 ugyanaz vitézkötéssel	4 — 50
1 finom nyári tábort sapka	—
1 arany jelvény	3 —
1 ugyanaz ernyővel	3 — 25
1 szabályszerű nyakravaló	— 40
1 pár arany vagy ezüst him-zett posta jelvény zubony galléra	1 — 50
1 pár ércz postajelvény	— 40
1 finom posztó vagy szalma kalap urak vagy fiuk számára 1 f. 50 krtól	3 —
1 levélhordó szabályszerű zubony 1 f. 50 krtól	9 — 50
1 szürke pantalon 5 f. 20 krtól	8 — 50
1 sapka	1 — 50
1 valódi ezüst-zsinóros	3 —
1 ugyanez magastetejű	3 — 20
1 postalegény szabályszerű szür csuklával	18 — 10
1 szabályszerű zubony	7 — 50
1 szabályszerű nadrág	6 — 30
1 kalap	3 — 50
1 sapka	1 — 50
1 jó erős négy karimás posta sip	1 — 60
1 három	1 — 40
1 sip zsinór	1 — 25
5 kilogramm jó spanyol viasz	4 —
1 jó erős bőrtáska levélhordók számára	8 —
1 ugyanez nagyobb minőségben csomag használatára 9 f. 10	50
1 jó szerkezetű tized máhla mérleg súlyok	15 —
1 jó szerkezetű levélmérleg tányérral	3 — 6
1 jó erős levélgyűjtő-szekrény postaczi-mmerrel 7 f. 50 krtól	9 — 50
1 jó erős posta címer 7 f. 50 krtól	9 — 54
12 jó minőségű fekete irón 35 krtól	— 75
12 jó minőségű kék irón 55 krtól	— 85
12 jó minőségű vörös irón 70 krtól	— 95
12 jó minőségű tolltartó 25 krtól	— 60
1 doboz finom aczél toll 50 krtól	1 — 25
100 hivatalos boríték címmel	— 60
100 ugyanaz vastag papírból	1 — 20
100 jelentési iv	1 — 29
100 pénzes levélboríték	— 65
100 levél papír festet monogrammal	— 95
100 hozzá való boríték	— 95
100 levél boríték cím nélkül 35 krtól	— 65
100 látogató jegy 65 krtól	1 — 55
100 hozzá való boríték	— 35
1 nagy korsó üveg fekete tinta	— 35
1 nagy korsó üveg finom viola tinta	— 45
1 kis üveg barminó színt	— 10
1 korsó 1/2 kilogramm fekete bélyeg festék	1 —
1 betűzőhöz való szelencze párnával	1 — 50
1 rizma fogalmazó papír	1 — 85
1 rizma fehér iroda papír 2 f. 50 krtól	3 — 50
1 kőncz jó csomagoló papír	— 40
1 vonalzó 10 krtól	— 50
1 pár jó erős lópokrócz 1-ső számu	3 — 60
1 pár jobb fajta 11-dik számu	4 — 80
1 pár legjobb minőségű 11-dik számu 5 f.	8 — 95
1 drb fehér vagy színes ing 1 f. 60 krtól	2 — 65
1 drb vászon nadrág 1 f. 20 krtól	2 — 50
6 drb fehér vagy színes zsebkendő 90 krtól	4 — 50
6 drb fehér vagy színes kapcsa 90 krtól	3 — 75
1 ing gallér vagy nyakkendő 20 krtól	1 — 50
1 jó erős revolver 7 f. 50 krtól	12 — 50
1 szimpla vagy dupla pisztoly 2 f. 20 krtól	3 — 25
1 postatizszi kard elefant esont marko-lattal arannyal kirakott tokkal	15 —
ehez kardkötő	5 f. 10 kr.
1 pénzes zacskó felvágó kés	— 35
1 említett tárgyakon kívül még megrendelhető a lehető legolcsóbb árak mellett,	

urak és gyermekek részére minden nemű civilruha, hólgyek részére minden megbízás ruházatra nap és esernyők, minden háztartási szükséglet, urak és hólgyek részére kesztyű, jegyzék könyvek, pénzes tárczáik, kések, ollók, mérő súlyok, vas és rézből, minden irodai tárgyak és szükségletek, lámpák, mindenféle ajándékoknak alkalmas tárgyak, uri és hólgy nyakravalók, zseb- és falk órák.

1 Deák Ferencz emlék érem — f. 50 kr.

(Csomagolás fadóbozban 10 krtól 35 krig).

Tejesen felszerelt ruházat megrendeléseknél a mérték pontos beküldése szükséges.

Az egyenruhához tartozó szövet zsinór gomb, jelvény sat. részletesen is megrendelhető, és ugyanazon áron számíttatik amint a n. méltós. kir. keresk. minist által meghatározott.

Pontos jó és gyors kiszolgáltatás iránt kezeséget nyújtani ismert cégünknek különös érdekében fekszik.

Minthogy szállítási üzletünket a pártolás folytán, melyen a n. é. vidéki közönség részesített nagyobbított, és ezennel nem csak a tek. hivatalbelieknek hanem az összes közönség szállítói leszünk, felhívjuk mély, tiszteltetla tek. postamester, és postatizszi urakat, nekünk vállalatban segédkezet nyújtani és az illető felektől bármi néven nevezendő megbízásokat, melyeket mi rögtön utánvétellel küldeni fogjuk, mint közbenjárók elfogadni sziveskedjenek. Munkadésukért amint az utánvételi lap hozzánk vissza érkezik, az utánvételi összegből hatos kamatot posta utalványon az illető közbenjáró ur kezéhez fogunk juttatni

Tiller Mór és testvére, szállítók.